

РЕШЕНИЕ

№ 2540

гр. София, 15.04.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав,
в публично заседание на 21.03.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **7441** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и следващите от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 38, ал. 6 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/.

Образувано е по жалба на адв. Д. С. Д. срещу Решение № Ж-358/2012г. от 18.06.2013г. на Комисията за защита на личните данни /КЗЛД; Комисията/.

В съдебното заседание жалбоподателят се представлява от адв. Л. Г., който поддържа изложеното в жалбата и претендира отмяна на постановеното решение. Излагат се съображения за неправилно приложение на Закона за собствеността и Правилника за вписванията, както и че статут администратор на лични данни се придобива само след регистрация, а не по силата на закона. Депозирани са писмени бележки. Претендират се разноски в размер на сумата от 410 лева.

Ответникът – Комисията за защита на личните данни, редовно призован, се представлява от юрк. К. П.. Моли жалбата да бъде оставена без уважение поради придобиване качеството администратор на лични данни по силата на закона. Мотивира защитната си теза в депозирани по делото писмени бележки. Претендира разноски и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Заинтересованата страна – И. Н. Г., редовно призована, не се явява, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Заинтересованата страна – Т. С. И., редовно призована, не се явява, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Заинтересованата страна – В. И. Г., редовно призована, не се явява, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Заинтересованата страна – Й. Г. С., редовно призована, не се явява, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Заинтересованата страна – Столична община, редовно призована, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Заинтересованата страна – Министерство на земеделието и храните, редовно призована, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание и прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235 ал.2 ГПК във вр.чл.144 АПК, приема за установена следната фактическа обстановка:

Производството е образувано по постъпила в КЗЛД жалба с вх. № Ж-358/12.12.2012г. /л. 65 от делото/ от И. Н. Г., Т. С. И., В. И. Г. и Й. Г. С. срещу адв. Д. С. Д. за това, че извършва незаконосъобразно разпространяване на лични данни – единни граждански номера /ЕГН/, вписани в искова молба по гражданско дело № 737/2012г. по описа на Районен съд – [населено място]. Приложено е копие от молба от 05.11.2012г. за изменение на вече депозираната искова такава, като в т. I е отправено искане за конституирането като ответници на жалбоподателите с идентификационни данни – три имена, ЕГН и адрес /л. 66-67 от делото/.

С решение от проведено заседание, обективизирано в протокол № 7/27.02.2013г. /л. 46-47 от делото/, се обявява жалбата за допустима, конституирани са страните в производството и е насрочено разглеждане на спора по същество на 24.04.2013г. от 13:00ч.

С писмо изх. № П-1825/18.03.2013г., изх. № П-1824/18.03.2013г., изх. № П-1823/18.03.2013г., изх. № П-1822/18.03.2013г., изх. № П-1821/18.03.2013г., изх. № П-1820/18.03.2013г. и изх. № П-1819/18.03.2013г. /л. 35-43 от делото/ конституираните страни са уведомени за насроченото на 24.04.2013г. заседание и им е предоставена възможност да се запознаят с материалите по административната преписка.

С Решение по т. I, 2. от Протокол № 14/24.04.2013г. /л. 19-21 от делото/ спорът е разгледан по същество, като жалбата на И. Н. Г., Т. С. И., В. И. Г. и Й. Г. С. срещу адв. Д. С. Д. е обявена за основателна и е предложено налагането на административно наказание – глоба, в размер на 2 000 лева за нарушение на чл. 3, ал. 4, от ЗЗЛД – изводи, обективизирани в атакувания пред настоящия съд административен акт.

С оспорения акт- Решение № Ж-358/2012г. от 18.06.2013г. Комисията за защита на личните данни е приела, като основателна жалба с рег. № Ж-358/12.12.2012г., подадена от И. Н. Г., Т. С. И., В. И. Г. и Й. Г. С., и на основание чл. 38, ал. 2 и чл. 42, ал. 9 от ЗЗЛД е наложено на жалбоподателя административно наказание – глоба, в размер на 2 000 /две хиляди/ лева за това, че в качеството си на администратор на лични данни е нарушил разпоредбата на чл. 3, ал. 4 от ЗЗЛД, като при обработване на личните данни /единни граждански номера/ на И. Н. Г., Т. С. И., В. И. Г. и Й. Г. С. не е осигурил спазване на принципа, визиран в чл. 2, ал. 2, т. 3 от ЗЗЛД и е обработил лични данни в един по-голям обем от необходимия за целта на обработването.

Решение № Ж-358/2012г. от 18.06.2013г. е изпратено като приложение към

уведомителни писма до участниците в производството – с изх. № П-4197/20.06.2013г., изх. № П-4196/20.06.2013г., изх. № П-4195/20.06.2013г., изх. № П-4194/20.06.2013г., изх. № П-4193/20.06.2013г., изх. № П-4192/20.06.2013г., изх. № П-4191/20.06.2013г. и изх. № П-4189/20.06.2013г. /л. 8-15 от делото/.

При така установените факти, Административен съд София-град достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена от адресат на акта, засегнат неблагоприятно, и при наличие на правен интерес от оспорване. Решение № Ж-358/2012г. от 18.06.2013г. е изпратено на адв. Д. С. Д. с писмо изх. № П-4189/20.06.2013г. С Определение № 16659/12.12.2013г. по адм. дело № 16205/2013г. на Върховен административен съд, П. отделение, е отменено Определение № 6227/04.10.2013г. по адм. дело № 7441/2013г. на АССГ, с което производството е прекратено поради неподаване в срок на жалба вх. № В-54/19.07.2013г. по описа на КЗЛД. Видно от представените по делото доказателства, пощенското клеймо PS 1000 027TQG Q е от дата 16.07.2013г., следователно – жалбата е подадена в законоустановения 14-дневен срок от съобщаването на административния акт /чл. 38, ал. 6 от ЗЗЛД във връзка с чл. 152, ал. 1 във връзка с чл. 149, ал. 1 от АПК/.

Разгледана по същество, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

На първо място, оспорваното решение представлява ИАА по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК, доколкото е налице изрично волеизявление на КЗЛД, с което непосредствено са засегнати права, свободи и/или законни интереси на адв. Д. С. Д.. При сезиране по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД във връзка с чл. 28, ал. 1, т. 1, чл. 29, ал. 1 и чл. 36 и следващите от Правилника за дейността на КЗЛД и нейната администрация /ПДКЗЛДНА; Правилника; издаден на основание чл. 9, ал. 2 от ЗЗЛД/ се стартира производство пред КЗЛД, чиито резултати се обективират в решението по чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД във връзка с чл. 39, ал. 2 от ПДКЗЛДНА. Съгласно чл. 6, ал. 1 от с.з. компетентен да се произнесе по процедурата административен орган е КЗЛД – „независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на този закон”. На основание чл. 9, ал. 4 във връзка с ал. 3 от ЗЗЛД решенията на комисията се вземат с мнозинство от общия брой на членовете ѝ /чл. 7, ал. 1 от ЗЗЛД - председател и 4 членове; чл. 4, ал. 1 от Правилника/ при проведено открито заседание. Същото следва да бъде подписано от всички членове, участвали в гласуването, като следва да се съобрази и специалната норма на чл. 12 от Правилника, регламентираща валидността на решението, когато то може да се вземе и неприсъствено, ако председателят и всички членове на комисията са съгласни и го подпишат. Видно от Протокол № 14/24.04.2013г. на последното проведено заседание присъстват В. Ш., К. Д., В. Е., М. М. и В. Ц.. Последните са положили подписите си под оспорваното решение, взето с изискуемото мнозинство. Предвид това, съдът счита, че актът е постановен от компетентен орган и не е налице отменителното основание по чл.146, т.1 АПК.

На второ място, съдът намира, че поради липсата на изрична разпоредба в ЗЗЛД относно формата и съдържанието на решението, приложение следва да намери чл. 59 от АПК. Оспорваният ИАА съдържа реквизитите по чл. 59, ал. 2 от АПК, а именно: наименование на органа, който го е издал – КЗЛД; наименование на акта – решение; адресат на акта – адв. Д. С. Д., в качеството му на ответна страна по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД; фактически и правни основания за издаването му; разпоредителна част, с която

обявява за основателна жалба с рег. № Ж-358/12.12.2012г., подадена от И. Н. Г., Т. С. И., В. И. Г. и Й. Г. С., и на основание чл. 38, ал. 2 и чл. 42, ал. 9 от ЗЗЛД налага на адресата административно наказание – глоба, в размер на 2 000 /две хиляди/ лева за това, че в качеството му на администратор на лични данни е нарушил разпоредбата на чл. 3, ал. 4 от ЗЗЛД, като при обработване на личните данни /единни граждански номера/ на И. Н. Г., Т. С. И., В. И. Г. и Й. Г. С. не е осигурил спазване на принципа, визиран в чл. 2, ал. 2, т. 3 от ЗЗЛД и е обработил лични данни в един по-голям обем от необходимия за целта на обработването.; пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва; дата на издаване –18.06.2013г.; подпис на лицата, участвали в производството, с означаване на заеманата длъжност – председател и членове на КЗЛД. Тъй като КЗЛД е колективен орган съгласно чл. 7, ал. 1 от ЗЗЛД във връзка с чл. 4, ал. 1 от Правилника, актът задължително съдържа подписите на лицата, участвали в гласуването, което обстоятелство е осъществено видно от Протокол № 14/24.04.2013г. Предвид това, съдът намира, че е спазена законоустановената форма на оспорваното Решение № Ж-358/2012г. от 18.06.2013г. , следователно – не е налице основание за отмяната му по смисъла на чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 2 от АПК.

На трето място, съдът приема, че не са налице съществени нарушения на административно-производствените правила, предпоставка за отмяна на решението на основание чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 3 от АПК. Производството е образувано законосъобразно в съответствие с разпоредбата на чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД във връзка с чл. 28, ал. 1, т. 1, чл. 29, ал. 1 и чл. 36 и следващите от Правилника въз основа на жалба с вх. № Ж-358/12.12.2012г. от И. Н. Г., Т. С. И., В. И. Г. и Й. Г. С. срещу адв. Д. С. Д.. С писмо изх. № П-6863/19.12.2012г. Комисията е уведомила адв. Д. за образуваното производство, като му е предоставила възможност за изразяване становище по изложените в жалбата твърдения, вкл. и други относими към спора доказателства, както и информация кога и откъде се е сдобил с процесните ЕГН. Постъпил е отговор с вх. № С-1/02.01.2013г. /л. 59 от делото/ с приложение на искова молба вх. № 1126/24.07.2012г. и молба от 30.07.2012г. по описа на Районен съд – [населено място] . С последваща молба П-292/17.01.2013г. са приложени копия от удостоверения, издадени от РС-гр. К., и получени на 27.07.2012г. по повод издаване на удостоверения за постоянен и настоящ адрес на посочените по-горе лица ведно с ЕГН с уточнение – да бъдат предоставени по гр. дело № 737/2012г. по описа на същия съд.

С писма изх. № П-501/24.01.2013г. и изх. № П-500/24.01.2013г. Столична община, район „К. поляна” и район „В.” са уведомени за стартиралото производство, като е изискана информация и данни относно твърденията на адв. Д. за предоставянето на лични данни на жалбоподателите въз основа на съдебните удостоверения. В отговор е постъпило писмо вх. № П-880/08.02.2013г. /л. 51 от делото/, с което Столична община, район „К. поляна” уведомява административния орган за неполучаване на съдебно удостоверение за лицето Й. Г. И./С., съответно – неиздаването на удостоверение за постоянен и настоящ адрес, ЕГН. В отговор е постъпило и писмо вх. № П-908/11.02.2013г. /л. 49-50 от делото/ с приложение удостоверение, издадено от РС-гр. К. и съответстващо на депозираното с молба П-292/17.01.2013г. от адвокат /л. 58 от делото/, както и удостоверение за наследници на Н. И. Г. № 000046/09.08.2012г.

С писмо изх. № П-499/24.01.2013г. /л. 56 от делото/ Общинска служба по земеделие /ОСЗ/ – [населено място], е уведомена за производството пред КЗЛД, като също е изискано предоставянето на информация и доказателства относно твърденията на адв. Д. по повод събирането на лични данни на жалбоподателите въз основа на

съдебните удостоверения. В отговор е постъпило писмо вх. С-79/04.02.2013г. /л. 52-53 от делото/ с приложение удостоверение, издадено от РС - [населено място] и съответстващо на депозираното с молба П-292/17.01.2013г. от адвоката /л. 58-гръб от делото/, както и опис на получените от Общинска служба по земеделие – [населено място], документи от дата 27.07.2012г. Поради липсата на отговор на въпроса съдържат ли се в получените документи три имена и ЕГН на жалбоподателите се изисква допълнително информация от ОСЗ с писмо изх. № П-1233/22.02.2013г. /л. 48 от делото/. В отговор е постъпило писмо вх. № П-1448/04.03.2013г. /л. 44-45 от делото/, с което Комисията се уведомява за липсата на процесните данни в представените документи, като прилага копия от декларации относно притежавани парцели и ползвани земи по силата на актове на Президиума на Народното събрание, Държавен съвет и Министерски съвет, за които адв. Д. не е информиран.

С решение от проведено заседание, обективизирано в протокол № 7/27.02.2013г. ответникът е приел за допустима подадената жалба, конституирани са страните в производството и е насрочено разглеждане на спора по същество на 24.04.2013г. от 13:00ч.

Конституираните страни са уведомени за насроченото на 24.04.2013г. заседание и им е предоставена възможност да се запознаят с материалите по административната преписка. Изразено е и допълнително становище от адв. Д. вх. № М-117/25.04.2013г. относно основателността на неговите твърдения.

С писмо вх. № С-210/28.03.2013г. се мотивира конституирането на Областна дирекция „Земеделие” – С. област, вместо Министъра на земеделието и храните, за който факт се прилагат и доказателства /л. 32-33 от делото/. Новоконституираната заинтересована страна е уведомена за насроченото на 24.04.2013г. заседание, като ѝ е предоставена възможност да се запознае с материалите по административната преписка, да приложи доказателства и да изрази становище по спора /писмо изх. № П-2443/09.04.2013г. – л. 31 от делото/. За липсата на информация, както от Общинска служба по земеделие – [населено място], така и от Областна дирекция „Земеделие” – С. област, относно личните данни на жалбоподателите пред КЗЛД е депозирано становище с вх. № П-2784/19.04.2013г. /л. 26 от делото/.

Приложените по делото препис-извлечение на протоколи от проведени заседания на КЗЛД на 27.02.2013г и 24.04.2013г. съответстват на разпоредбата на чл. 11, ал. 2 от Правилника, доколкото са посочени: датата и мястото на провеждане на заседанието, присъстващите членове на комисията и служители от администрацията, приетият дневен ред, направените по него изказвания и взетите решения. Предоставена е възможност на всички участници в производството да изразят своите становища, да се запознаят с приложените по преписката документи, както и да предоставят необходимите за тезите им доказателства. Следователно – при формиране на своите правни изводи КЗЛД е събрала и проверила доказателствения материал в съответствие с чл. 34 - чл. 40 от АПК, като не е ограничила нито една от страните да изложи съображения в подкрепа на позицията си. Изпратените в хода на процедурата уведомителни писма са придружени с обратни разписки, върху които получателите – страни по

преписката, са поставили дата и подпис на получаване. Спазен е принципът на чл. 8 от АПК, а именно всички лица, заинтересовани от изхода на административните производства, имат равни процесуални възможности да участват в тях в защита на своите права и законни интереси.

Решение № Ж-358/2012г. от 18.06.2013г., като взето с изискуемото мнозинство и подписано от лицата, участващи в гласуването на 24.04.2013г. – В. Ш., К. Д., В. Е., М. М. и В. Ц., не е постановено при допуснатото съществено нарушение на административно-производствените правила. Съдът намира, че липсва предпоставката за отмяна на атакувания ИАА по смисъла на чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 3 от АПК.

На четвърто място, съдът констатира, че е налице незаконосъобразност на решението по смисъла на чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 4 от АПК – противоречие с материалноправните разпоредби на закона, във връзка с който правен извод излага следните аргументи:

Законодателят императивно е установил допустимите хипотези за обработване на лични данни на физически лица в разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 1-т. 7 от ЗЗЛД, като осъществяването на която да е от хипотезите на т.1-т.7 е достатъчно основание за наличието на законосъобразно обработване на лични данни. В чл. 5, ал. 1 от с.з. са регламентирани случаите, в които напълно е забранено обработването на личните данни, като в ал. 2 на същия член са посочени изключенията. Правилно в този смисъл КЗЛД установява, че дори и е да налице допустимост на обработването, то трябва да бъдат спазени основните принципи, възпроизведени и застъпени в ЗЗЛД. Комисията е обективирала извод за неспазване на чл. 3, ал. 4 от ЗЗЛД от адв. Д., като същият е обработил лични данни в по-голям обем от необходимия за целта на обработването и е нарушил принципа на чл. 2, ал. 2, т. 3 от ЗЗЛД. Съгласно § 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД „обработване на лични данни” е всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване”. За да бъде обработването съобразено с целта, условията и принципите на ЗЗЛД, то администраторът следва да осигури спазването на изискванията на чл. 2, ал. 2 /чл. 3, ал. 4 от ЗЗЛД/. Разпоредбата на чл. 2, ал. 2, т. 3 от ЗЗЛД посочва императивно личните данни бъдат „съотносими, свързани със и ненадхвърлящи целите, за които се обработва”.

В настоящия случай се спори дали законосъобразно адв. Д. е посочил ЕГН-тата на И. Н. Г., Т. С. И., В. И. Г. и Й. Г. С. като ответници по дело 737/2012г. по описа на РС-гр. К., в допълнението към исковата молба. Административният орган мотивира изводите си единствено с общата разпоредба на чл. 127, ал. 1 от Гражданския процесуален кодекс /ГПК/, съгласно която „исквата молба трябва да бъде написана на български език и да съдържа: посочване на съда; името и адреса на ищеца и ответника, на техните законни представители или пълномощници, ако имат такива, както и единния граждански номер на ищеца и номера на факса и телекса, ако има такива; цената на иска, когато той е оценяем; изложение на обстоятелствата, на които се основава искът; в какво се състои искането; подпис на лицето, което подава молбата”. Буквалното тълкуване на нормата формира съждение, че задължителен реквизит на исковата молба са името и адресът на ответника. Липсва изискване същата да съдържа ЕГН на страните в производството с изключение на това на ищеца. ГПК, обаче, като процесуален закон регламентира само общите разпоредби за производствата, разглеждани пред гражданските съдилища. Административният орган е следвало да обсъди дали е налице законосъобразно обработване на данни от адв. Д. в светлината на конкретния казус, съответно на всички нормативни актове, приложими към спора пред РС-гр. К.. В този смисъл правните изводи на КЗЛД са изведени при незадълбочено и повърхностно изследване на относимата правна уредба.

Безспорно е по делото, че адв. Д. представлява Г. Г. А., Х. Г. Т. и Н. Г. Й. по дело № 737/2012г. на РС-гр. К., който факт се удостоверява от приложените искова молба, молба от адвоката, допълнителна молба; разпореждане от 27.11.2013г., молба от 10.12.2013г., молба от 27.12.2013г., както и съдебни удостоверения, посочени по-горе.

Защитата на накърнено вещно право на собственост ищците могат да осъществят в производството пред районния съд при съблюдаване правилата на ГПК и Закона за собствеността /ЗС/. Съгласно чл. 108-110 от ЗС лицата могат да предявят ревандикационни икове, негаторни икове и икове за определяне границата между имоти, които подлежат на вписване на основание чл. 112 и следващите от ЗС. Препращата норма на чл. 116 от ЗС посочва, че „подробностите относно начина на вписването и относно таксите, които се събират при вписването, се уреждат в Правилника за вписването, одобрен от Министерския съвет”. За вписването на исковата молба и образуването на съдебно производство по вещноправен спор се прилагат правилата на чл. 11 и следващите от Правилника за вписванията. На основание чл. 12, ал. 1 от същия „за да се извърши вписването или

отбелязването по чл. 11, представя се подадената в съда искова молба, по която е събрана държавна такса за образуване на дело, както и препис или препис-извлечение от молбата, като исквата молба трябва да отговаря на изискванията на чл. 6". Разпоредбата на чл. 6 от Правилника за вписванията регламентира задължителното съдържание на подлежащата на вписване исковата молба, като в ал. 1, б. „а” е посочено изрично: „собственото, бащиното и фамилното име, местожителството /постоянният адрес/ и *единният граждански номер на страните*, а когато няма такъв - мястото и датата на раждане; когато една от страните е едноличен търговец или юридическо лице, посочват се фирмата /наименованието/ и организационната форма; посочват се и съдът по регистрация, номерът на фирменото дело, седалището и кодът по БУЛСТАТ, а за вписаните в търговския регистър към Агенцията по вписванията - ЕИК; за местните и чуждестранните юридически лица, които нямат съдебна регистрация в Република Б., се посочват фирмата, седалището и кодът по БУЛСТАТ, съответно ЕИК". Следователно – освен трите имена на страните, се посочват и *единните им граждански номера*, каквито в настоящия случай са тези на ответниците по гр.дело № 737/2012г. на РС-Костинброд -И. Н. Г., Т. С. И., В. И. Г. и Й. Г. С.. Законът за собствеността и Правилника по вписванията са специална правна уредба, като неуредените случаи по ГПК се доразвиват като материя със специалните закони, въвеждащи ограничения на общите правила или наслагващи допълнителни условия, на които следва да отговарят молбите за стартиране на съответните производства. Като не е съобразил гореизложеното, административният орган е произнесъл акт в противоречие с материалния закон. Налице са предпоставките, оправдаващи поведението на адв. Д. с депозиране на допълнението към исковата молба пред Районен съд-гр. К., а именно: наличие на спор с вещноправен характер, образувано съдебно производство № 737/2012г. по описа на РС-гр. К., задължително съдържание на исковата молба съгласно чл. 116 от ЗС във връзка с чл. 12 във връзка с чл. 6, ал. 1, б. „а” от Правилника за вписванията. Следователно – налице е пълно съответствие на действията на жалбоподателя с разпоредбата на чл. 2, ал. 2, т. 3 от ЗЗЛД, защото обработването на личните данни е пряко свързано със и не надхвърля целите, за които се обработват, а именно: упражняването на процесуални права по съдебен ред.

За пълнота на изложението – съдът съобрази и обстоятелството в кои случаи следва да се наложи административно наказание по чл. 42, ал. 9 от ЗЗЛД. Видно от справката на л. 63 от делото, адв. Д. Д. е вписан като администратор на лични данни на 28.12.2012г., т.е. след депозиране и

съответно вписване на процесната искова молба и допълнението към нея. Регистрирането на лицата като администратори на лични данни е уредено в чл. 17 и следващите от ЗЗЛД като предпоставка за законосъобразното обработване на лични данни. В този смисъл дали подлежи на санкциониране едно лице, което към момента на извършване на нарушението, не е регистрирано като администратор на лични данни, се преценява от административния орган при разглеждане на преписката. В настоящия случай става въпрос за физическо лице, в качеството му на адвокат, поради което се изследва и приложението на Закона за адвокатурата /ЗА/. Въведен е общ принцип в чл. 2, ал. 2 от ЗА /редакцията от ДВ, бр. 55 от 25 Юни 2004г./, съгласно който „при упражняването на адвокатската професия адвокатът се ръководи от законните интереси на клиента, които е длъжен да защитава по най-добрия начин със законни средства”. Към момента на депозиране на молбата, съдържаща лични данни на И. Н. Г., Т. С. И., В. И. Г. и Й. Г. С., е действала редакцията на чл. 31 от ДВ, бр. 55 от 25 Юни 2004г., а именно – „адвокатът има свободен достъп и може да прави справки по дела, да получава копия от книжа и сведения с предимство в съда, органите на досъдебното производство, административните органи и други служби в страната и навсякъде, където е необходимо, само въз основа на качеството си на адвокат, което се удостоверява чрез представяне на адвокатска карта”. Адв. Д. при организиране на правната защита на своите пълномощници не е нарушил цитираните норми от ЗА, като е изискал издаването на съдебни удостоверения от Районния съд – [населено място], приложени по делото, за предоставянето им пред компетентните административни органи – Столична община, район „К. поляна” и район „В., Общинска служба по земеделие – [населено място]. Неправомерното поведение на адвокатите се санкционира съгласно ЗА, чиито норми чл. 45, чл. 132, т. 1 и чл. 133 установяват нарушения на адвокатската тайна с понасяне на дисциплинарна отговорност. Недопустимо е КЗЛД да забрани обработването на лични данни от страна на адвокатите в изпълнение на техните професионални задължения, тъй като това би означавало лишаването на същите свободно да упражняват професията си, а правата им съгласно чл. 31 от ЗА да бъдат ограничени.

Настоящият съдебен състав приема, че жалбоподателят не е допуснал никакво нарушение по см. на чл.3 ал.4 във вр. чл. 2, ал. 2, т. 3 от ЗЗЛД, защото личните данни на заинтересованите страни са използвани, без по никакъв начин да се надхвърлят целите, за които са обработени и конкретно: вписване на искова молба по образуван и висящ съдебен гражданско-правен спор. Действията на адвоката са изцяло съобразени със

закона и с разпореждане на съдията-докладчик по гр.дело № 737/2012г., с което е указано на ищцовата страна, че следва да впише исковата молба вх.№ 1126/24.07.2012г. Не на последно място, следва да се посочи и разпоредбата на чл.186 ГПК и се вземе предвид факта, че жалбоподателят се е снабдил с личните данни на ответниците по гр.дело № 737/2012г. по описа на РС-Костинброд въз основа на издадено му съдебно удостоверение. Още повече, че съгласно чл.114 от Закона за собствеността на исковите молби не се дава ход в съдилищата, докато не бъдат вписани.

В тази връзка може да се посочи и Тълкувателно решение № 7/25.04.2013г. по тълк.дело № 7/2012г. на ОСГТК на ВКС, в частта по т.б., съгласно което „проверката, която съдията по вписванията извършва съгласно чл.32а ал.1 от ПВ относно това, дали представеният за вписване акт отговаря на изискванията на закона, се ограничава до това, дали актът подлежи на вписване, съставен ли е съобразно изискванията за форма и има ли предвиденото в Правилника за вписванията съдържание. Не се проверяват материалноправните предпоставки на акта, освен ако това е изрично предвидено в закон. В никакъв аспект не може да се проверява редовността на акт, който изхожда от съда или чието вписване е наредено от съда”.

Предвид това се установи безпротиворечиво, че е налице предпоставката за отмяна на ИАА съгласно чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 4 от АПК – нарушение на материално-правните разпоредби на закона, а именно: чл. 2, ал. 2, т. 3 от ЗЗЛД, чл.12 ал.1 във вр.чл.6 ал.1 б”а” от Правилника за вписванията.

На пето място, съгласно чл. 146, т. 5 от АПК оспорването на административните актове се осъществява и при несъответствие с целта на закона. Съгласно чл. 1, ал. 2 от ЗЗЛД целта на закона е да се гарантира неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данни. Следователно, И. Н. Г., Т. С. И., В. И. Г. и Й. Г. С. са упражнили правото си да сезират КЗЛД с цел установяване на неправомерно обработване на личните им данни от адв. Д. по повод гр. дело № 737/2012г. по описа на Районен съд – [населено място]. Ефективната защита на неприкосновеността на личността и личния живот би се осъществила именно в случаите, в които КЗЛД установява безпротиворечиво нарушение на императивните разпоредби на ЗЗЛД. В този смисъл атакуваното решение е издадено при спазване на основните принципи, инкорпорирани посредством целта на закона в чл. 1, ал. 2 от ЗЗЛД.

По изложените съображения, съдът приема, че подадената жалба е

основателна и доказана по своето правно основание и следва да бъде уважена, постановеното **Решение № Ж-358/2012г. от 18.06.2013г.** , като незаконосъобразен акт подлежи на отмяна на основание чл.146 т.4 АПК. Развитите в обстоятелствената част на жалбата и писмените бележки от 21.03.2014г. твърдения и съображения на жалбоподателя се споделят от съда, който ги намира за основателни и извежда своите окончателни правни изводи при прилагане на правилата на разпределение на доказателствената тежест в процеса по см. на чл.170 ал.1 АПК, защото ответникът не доказва съществуването на фактическото и правно основание посочено в акта и изпълнението на законовите изисквания, които са го мотивирали при неговото постановяване, за да настъпят разпоредените с издаването му неблагоприятни за оспорващата страна правни последици.

Съгласно чл. 42, ал. 9 от ЗЗЛД „за други нарушения по този закон виновните лица се наказват с глоба или с имуществена санкция от 500 до 5000 лева”, въз основа на която разпоредба КЗЛД е наложила административно наказание „глоба” на адв. Д. в размер на 2 000 лева. Съжденията по-горе, обаче, предпоставят друг изход от спора, а именно отмяна на ИАА в частта за ангажиране на административно-наказателна отговорност на жалбоподателя поради липсата на извършено от него нарушение на разпоредбите на ЗЗЛД.

С оглед изхода от спора и на основание чл. 143, ал. 1 и чл. 144 от АПК във връзка с чл. 80 от ГПК във връзка с т. 11 от Тълкувателно решение № 6/06.11.2013г. по тълкувателно дело № 6/2012г., ОСГТК на ВКС, „претенцията за разноси по чл. 80 от ГПК може да бъде заявена валидно най-късно в съдебното заседание, в което е приключило разглеждането на делото пред съответната инстанция”, следва да бъдат присъдени разноси в полза на жалбоподателя. Съгласно чл. 36, ал. 2 от Закона за адвокатурата във връзка с § 2 от Допълнителните разпоредби на Наредба № 1 от 09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения в случаите на чл. 78, ал. 5 от Гражданския процесуален кодекс присъденото възнаграждение не може да бъде по-ниско от трикратния размер на възнагражденията, посочени в тази наредба. Доколкото в настоящия казус не е посочен материален интерес, то приложение намира чл. 8 във връзка чл. 7, ал. 1, т. 4 - за други неочаквани искове се дължи възнаграждение в размер на 150 лева /към момента на приключване на устните състезания-21.03.2014г. не е в сила изменението с ДВ.бр.28/28.03.2014г./ Предвид това, сумата, която трябва да бъде присъдена в полза на адв. Д., не може да бъде по-малка от трикратния размер на възнаграждението по смисъла на § 2 от Допълнителните

разпоредби във връзка с чл. 7, ал.1, т. 4 Наредба № 1 от 09.07.2004г., а именно – 450 лева. Видно от приложения списък на разноски, претендирани от жалбоподателя същите възлизат на сумата от 410 лева, включваща държавна такса – 10 лева, и платено възнаграждение по договор за правна защита и съдействие от дата 20.03.2014г. – 400 лева. Следователно с оглед изхода от спора, съдът не уважава възражението за прекомерност на адвокатския хонорар, направено от КЗЛД, и присъжда на жалбоподателя сумата в размер на 410 лева.

Така мотивиран, на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 143, ал. 1 от АПК, **Административен съд София - град, Второ отделение, 22 състав**

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалбата на адв. Д. С. Д. **РЕШЕНИЕ № Ж-358/2012г.** от **18.06.2013г.** на Комисията за защита на личните данни, като **НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО.**

ОСЪЖДА Комисията за защита на личните данни с адрес: [населено място], [улица] да заплати на адв. Д. С. Д. с адрес: [населено място], [улица], ет.3 сумата в размер от 410 /четиристотин и десет/ лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 - дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София - град пред Върховния административен съд на РБ.

Административен съдия:

